

Temat: Po co mi Kościół? Czy Kościół jest mi potrzebny?

a) Cel dydaktyczny: Odkrycie sensu i potrzeby Kościoła.

b) Cel wychowawczy: Zachęta do życia i uczestniczenia w Kościele.

Pomoce: Pismo Święte, świeca, zapalki, karteczki małe samoprzylepne ok.100 sz.,kartki papieru A4 ok. 4 sz.,kilkanaście przyborów do pisania

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

(Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, zapalenia świecy i modlitwy do Ducha Świętego.)

Duchu Święty, prosimy Cię pomóż nam otworzyć nasze serca i umysły na działanie Pana Boga oraz spraw, abyśmy owocnie przeżyli to spotkanie: „Duchu Święty wołam przyjdź”- piosenka. Amen.

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Każdy z was dostanie 6 karteczek. Na 3 z nich należy zapisać wasze własne odpowiedzi na pytanie „Co to jest Kościół święty?”. Na pozostałych natomiast napiszcie co waszym zdaniem daje wam Kościół święty.

(Animator wyznacza określony czas uczestnikom oraz sam odpowiada na pytania. Po upływie wyznaczonego terminu animator rozkłada na środku sali dwie kartki. Na jednej z nich widnieje napis „Co to jest Kościół święty”, a na drugiej „Co mi daje Kościół święty”. Osoba prowadząca spotkanie prosi, aby każdy z uczestników ułożył swoje propozycje wokół leżących kartek. Jeżeli odpowiedzi się powtarzają należy ułożyć je w formie tzw. „słoneczka” („słońce”- kartka z pytaniem, „promienie”- odpowiedzi, „jeden promień”- te same odpowiedzi).

Dziękuję za wasze odpowiedzi! Zobaczmy teraz, które z nich się najczęściej powtórzyły.

(Animator czyta te które się powtarzały najczęściej i omawia je z uczestnikami.)

Jak możemy zauważyć Kościół to wspólnota, Ciało Chrystusa, w którym jest wiele członków, a każdy zgodnie z otrzymanym darem przyczynia się do jej budowania. Przez wieki był rozumiany jako doskonała społeczność, która pod przewodnictwem pasterzy zmierza do celu ostatecznego. Kościół jest w Chrystusie jakby sakramentem - znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia ludzi z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego, a także wydarzeniem głoszenia Słowa Bożego, które ma doprowadzić do odpowiedzi wiary.

Dużo dowiedzieliśmy się o Kościele Świętym, ale czy my go właśnie tak naprawdę go postrzegamy? Czy jest to tylko stała odpowiedź niezgodną z prawdą. Posłuchajmy zatem świadectwa jednego z naszych rówieśników i spróbujmy odpowiedzieć sobie na te pytania.

II. Osądzić

(animator czyta)

„Jestem wierzący, ale do kościoła nie chodzę. Mam osobiste relacje z Bogiem i nie potrzebuję żadnej instytucji, która będzie mnie pouczała w sprawach wiary. Kapłani to tylko ludzie, więc są grzeszni i omylni. Często modlę się i rozmawiam z Bogiem na łonie natury - w górach, w lesie, nad morzem - bo w tych miejscach bardziej czuję Jego obecność. Potrafię dostrzec Boga w porannym słońcu, w kroplach rosy na wiosennych kwiatkach, w śpiewie ptaków. Kiedy się modlę na łonie przyrody, wydaje mi się, że całe stworzenie wielbi Boga wraz ze mną. Mówiąc krótko: Bóg -tak, Kościół - nie!"

-Zgadza się ze świadectwem tego człowieka? *(animator prosi o zabranie głosu osoby chętne)*

Teraz proszę dwie chętne osoby o podniesienie ręki do góry. *(Jeżeli nikt się nie zgłosi animator wybiera je i daje każdej osobie jedną kartkę oraz pisak. Na jednej z nich jest napisane „za” a na drugiej „przeciw”.)*

Niektórzy z was dostali kartki. Te osoby będą zapisywać wasze argumenty dotyczące pytania „Lepiej jest żyć w samotności z Panem Bogiem, czy uczestniczyć w życiu Wspólnoty?”. Teraz podzielimy się na dwie grupy. Jedna będzie miała za zadanie zapisać argumenty „za”, a druga „przeciw”. Debatę czas zacząć! *(animator wyznacza czas na udzielenie i zapisanie odpowiedzi. Po upływie terminu animator prosi o prezentację argumentów poszczególnych grup.)*

Każdy z nas ma inne zdanie na ten temat, ale wszyscy wiemy jedno. Bez względu czy jesteśmy sam na sam z Panem Bogiem, czy w Kościele zawsze możemy zwrócić się do naszego Ojca.

Teraz zadam wam kilka pytań, a wy się zastanówcie i spróbujcie mi na nie odpowiedzieć:

 -Co jest w Kościele, czego nie ma w relacji sam na sam z Panem Bogiem? *(czytania, kazania, które wzbogacają; drugi człowiek)*

Nie nauczysz się prawidłowej relacji z Bogiem i drugim człowiekiem, jeżeli będziesz unikał Kościoła. Pełnia wiary i jej istota wyraża się w Twoim stosunku do Boga i bliźniego, obok którego żyjesz i obok którego klęczysz w kościele. Nie zrozumiesz i nie pokochasz bliźniego, z którym nie dzielisz trudu i piękna modlitwy, nie praktykując wiary we Wspólnocie Kościoła.

-Dlaczego warto żyć we Wspólnocie? *(dzielisz trudy i piękna modlitwy, praktykujesz wiarę, wzbogacasz się o słowo drugiego człowieka)*

Osoba wierząca jeżeli pozostaje poza Kościołem, to traci możliwość budowania swojej wiary świadectwem innych ludzi. Musi walczyć ze swoimi słabościami, wątpliwościami oraz przeciwnościami losu w pojedynkę i często poddaje się, ulega pokusie i grzechowi - łamie się jak pojedynczy patyk. We Wspólnocie jest siła ducha. Tutaj możesz poprosić kogoś o modlitwę wstawienniczą, skorzystać z porady kapłana, ofiarować Mszę Św. w konkretnej intencji.

Przenieśmy się teraz do Pisma Świętego i posłuchajmy co mówi ono o Kościele *(animator daje Pismo Święte i prosi jednego z uczestników o przeczytanie):*

 „A odpowiadając Szymon Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego. A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. A Ja ci powiadam, że ty jesteś Piotr, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go.” (Mt 16,16-18)

-Jak rozumiecie te słowa? *(Bóg-fundament, Piotr- część, odłamek skały)*

Ten fragment z Pisma jest na pewno każdemu znany. Jednak część osób nie rozumie go, ponieważ są różne interpretacje tego tekstu. Prowadzą one jednak do tego samego. Prawda, którą wyznał Piotr w imieniu wszystkich uczniów stanowi fundament wiary chrześcijańskiej. Fundament Kościoła zatem jest Boski, a nie ludzki, ponieważ jest nim Chrystus a nie Piotr. „Piotr”, greckie „Petros”, imię nadane Szymonowi przez Zbawiciela, oznacza kamień, słowo zaś „opoka”, na której fundament został położony, jest odpowiednikiem użytego w tym tekście greckiego słowa „petra”.

Innym fragmentem mówiącym o opoce w Piśmie jest *(animator również podaje pismo innemu uczestnikowi i prosi, aby przeczytał fragment):*

 „Każdy więc, kto słucha słów moich i wykonuje je, będzie przyrównany do męża mądrego, który zbudował dom swój na opoce” (Mt 7,24)

Jasnym jest, że ta przypowieść ma na celu zwrócenie uwagi, że Chrystus jest tą opoką, na której mają budować wierzący.

Animator podsumowuje: Pamiętajcie pomimo tego, że Kościół jest niezwykle ważny w naszym życiu, nie powinniśmy zapominać o swojej modlitwie indywidualnej. Niech ona będzie waszym osobistym spotkaniem z Ojcem, niech będzie szczerą rozmową i niech będzie jak najczęstsza, bowiem modlitwa rodzi łaskę Bożą, bez której nie jesteśmy w stanie wzrastać w wierze.

III. Działać

Jeżeli wiemy już, że Kościół odgrywa ważną rolę w naszym życiu to spróbujmy nie podążać ślepo za przekonaniem „Chrystus-tak, Kościół-nie”. Tak jak Jan Paweł II w Częstochowie, 4 czerwca 1997 roku ostrzegał, że "nie" powiedziane Kościołowi, jest również "nie" powiedzianym Chrystusowi. Zachęcał też, byśmy byli wiernymi dziećmi Kościoła, który tworzymy, byśmy mówili "tak" Kościołowi, który prowadzi nas ku życiu wiecznemu. Warto skupić się na tych słowach i zastosować je w życiu codziennym.

Teraz chciałabym zaprosić was do dynamiki. Chciałabym prosić 2 chętne osoby do siebie. *(jeżeli nie ma takich osób animator sam wybiera z pośród uczestników)*. Resztę proszę, aby wstała i złapała się za ręce. Będziecie symbolizować Kościół. *(animator zwraca się do dwóch chętnych bądź wybranych osób)* Teraz proszę, abyście stanęli obok okręgu. Jedna/ Jeden z was będzie osobą pozbawioną życia w Kościele, a druga/ drugi szatanem. Odegramy teraz 2 scenki. Zadaniem diabła jest chwycić mocno samotną osobę i zabrać ją ze sobą. *(osoba grająca szatana robi to bez problemu)* Bardzo dobrze! Teraz zajmujemy się drugą scenką. Proszę *(animator mówi do uczestnika grającego osobę pozbawioną życia w Kościele)* Ciebie abyś włączył/a się do kręgu symbolizującego Kościół. Teraz proszę *(animator kieruje swoje słowa do osoby grającej diabła)* spróbuj znowu złapać tą osobę i zabrać ją ze sobą *(szatanowi pomimo starań nie udaje się)*

Dziękuję wszystkim za udział i zaangażowanie!
(animator prosi uczestników, by wrócili na swoje miejsca)

Jak sami widzicie osobę samotnie podążającą za Bogiem łatwiej jest złamać niż ludzi, którzy trwają w Kościele. Będąc samotnikiem jesteś niczym patyk. Najmniejszy nacisk na niego powoduje złamanie. Takim naciskiem na człowieka jest zło. Trwając we Wspólnocie, nie jesteście sam. Kościół jest jak wiązka patyków, nie da się złamać. Tymi "patykami" są Twoi współpracownicy w wierze. Na nich możesz liczyć, więc nie warto z tego rezygnować!

Na koniec chciałabym was zachęcić do tego, aby znaleźć swoje miejsce w Kościele- swoje miejsce we wspólnocie. Wspólnota da wam wsparcie, ale także pomoże wam odnaleźć i zobaczyć działanie Boga w waszym życiu, bo przecież Chrystus sam powiedział: „gdzie są dwaj albo trzej zebrani w Imię Moje, tam Ja jestem pośród nich”.

3. Hasło spotkania

Chrystus „tak”, Kościół „tak”

4. Piosenka spotkania

„Kościół Naszym Domem”

Piosenka SMAPu 2012

5. Zadanie apostoelskie

Namówić swoich rówieśników do rozmowy o Kościele. Odpowiedzieć wspólnie z nimi na pytania zadane podczas spotkania.

6. Modlitwa na zakończenie

Na koniec pomodlimy się. Panie, Jezu Chryste, którego Boskim dziełem jest Kościół Święty wzniesiony na opość Piotra, błogosław wszystkim jego członkom widzialnym i niewidzialnym.

Spraw, by Twoje Królestwo prawdy i życia, świętości i łaski, sprawiedliwości, miłość i pokoju rozszerzało się i umacniało z każdym dniem. Spraw, Dobry Pasterzu, aby Oblubienica Twoja- Kościół Święty- jak Ty tego pragniesz, był jeden, święty, powszechny i całkowicie skierowany do tej doskonałości, do jakiej go powołałeś. Amen.

